

Samma möjligheter!

Vi jobbar i den kargaste jordmånen – under den mest sekulariserade tidsåldern, vid den mest sekulära delen av jorden, bland den mest avlägsna åldersgruppen. Vi kan antingen borra ner huvudet i sanden och tappa modet, eller se möjligheterna som finns på vårt missionsfält. Potentiellt kan det vara ett fält där de största insatserna för Guds rike utförs.

Vi människor förenklar ofta verkligheten omkring oss. Bland kristna människor kommer det här ofta till uttryck i att man kategoriserar människor på en binär skala till troende och icke-troende. Om vi ser verkligheten ur det här perspektivet, tappar vi lätt modet. Det flesta verkar ju hålla på att lämna kyrkan, och tappa sin tro. Men mera nyanserade tolkningar visar att vanliga människorna existerar någonstans mellan de här ytterligheterna. Finland har inte historiskt sett heller varit ett starkare kristet land, ifall vi börjar räkna kristna som har en djupare relation till Gud.

Trots att många i samhället väljer att lämna kyrkan, slutar majoriteten av dem inte tro på en Högre makt, eller be när de känner sig vilsna i livet, enligt undersökningar. Andlighet är såpas djupt rotat i det mänskliga sinnet, att de flesta inte klarar av att rationalisera bort det. Och för dem som faktiskt klarar det, har vi ju *Veritas Forum* i arsenalen.

Vi har samma möjligheter att nå människor med

evangeliet som våra föregångare under tidigare tidevarv. Eller kanske till och med ännu bättre än vad de hade. Dagens teknologi erbjuder oss mera effektiva kommunikationskanaler än tidigare, och med den digiloikka (det digitala hopp?) vi nu har gjort finns det flera sätt att lägga upp nya strategier också.

Vidare är fördelen med dagens människor att de inte har ett bagage av religiös lagiskhet som förvränger deras gudsbild, utan de kan smidigt introduceras till Gud på ett nytt och levande sätt. Majoriteten har aldrig sett en äkta brinnande kristen förr, så vem vet vad som händer då vi väljer att stiga fram?

Den andliga nöden kommer att vara stor efter pandemitiden, och åkrarna står då färdiga att skördas. Tro, hopp och kärlek kommer att vara den tidens ledord, och tillsammans med den digiloikka vi nu har gjort så har vi dessutom det "digitala hoppet" med oss också! ●

Amos Airola

Studentarbetare
i Åbo

Studentmissionen blev en väg till Alphan och tron

Intervju med Ida Soininen, fd Blomstedt

Vem är du?

Jag är en snart 32-årig före detta Helsingfors-bo som flyttat ut på landsbygden. Jag studerade till sjuksköterska vid Yrkeshögskolan Arcada och blev färdig i december år 2018. Nu jobbar jag på Seinäjoki Centralsjukhus.

Ironiskt nog började jag min arbetskarriär som patient, min fot opererades och läkandet drog rejält ut på tiden. Under sjukledigheten lärde jag ändå känna min blivande man och vi hann spendera en massa tid tillsammans som vi aldrig skulle ha haft möjlighet till om foten varit frisk och jag skulle ha jobbat.

Vår relation tog fart och vi gifte oss i februari 2020 och flyttade efter bröllopet ihop till Ylistaro i Seinäjoki. Vi flyttade in i den gård där min mans farföräldrar en gång bott.

Många har undrat över hur en som bott hela sitt liv innanför Ring 1:an överhuvudtaget kommer på tanken att flytta ut mitt bland åkrar och skog. Jag stortrivs ändå med livet på landsbygden, det har alltid varit min dröm att en dag få bo på och leva på en stor gård med eget jordbruk. Ärligt trodde jag aldrig på att jag skulle få min dröm uppfylld, men Gud hade (än en gång!) goda planer även för mig.

Hur kom det sej att du kom med i HSSM?

Jag började studera på Arcada hösten 2015. Då trodde jag inte på Gud, men jag hade ändå lite börjat fundera kring vem Gud kan vara. Till exempel hade jag på våren då inträdesproven hölls provat på att be. Det gjorde jag för att jag var säker på att jag inte skulle komma in till Arcada eftersom jag knappt alls läst för inträdesprovet. Nu i efterhand vet jag att det var

Guds plan att jag skulle komma in, men då trodde jag att det var tur.

Jag började studera och kände ingen i skolan från förr. Jag hade av någon anledning i juni 2015 (nu vet jag att också det var Guds ledning) bestämt mig för att helt lämna bort alkoholen från mitt liv på obestämd tid. Det beslutet gjorde att jag kände att alla gulis-evenemang var rätt tunga, eftersom största delen av de som deltog drack friskt och gemenskapen på festerna grundade sig på att man deltog i drickandet. Visst fanns det många som bara drack litet, men sitsar

”

Jag hade förståts ingen aning vad det handlade om, men tackade för kaffet och inbjudan.

ville jag ändå inte ens prova på då.

En dag stod ett gäng i Arcada på Stora torget och delade ut kaffe. Utan att veta mer än att gratis kaffe en trött morgon låter som något jag verkligen behöver, så gick jag fram och tog emot kaffet. Jag talade kort med de som delade ut kaffe och blev inbjuden på Studmiss startfest. Jag hade förståts ingen aning vad det handlade om, men tackade för kaffet och inbjudan.

Jag hade inte tänkt gå på startfesten. Samma dag som startfesten hölls kändes det som om jag ändå borde gå på festen. Egent-

ligen ville jag det inte, men jag kände att det här borde jag nog gå på. Jag hade just tagit mig hela vägen hem, en 40 minuters resa från skolan, och orkade verkligen inte åka hela vägen tillbaka.

Startfesten hölls på Corhuset bredvid Arcada. På något sätt tog jag mod och ork till mig och åkte iväg. Jag minns ännu hur tungt det kändes att åka till startfesten. Jag gick en kraftig inre kamp som drog och slet mig åt olika håll.

Under själva startfesten kände jag mig definitivt inte hemma. Jag stod där och undrade vart i hela världen jag hade hamnat. *"Vad är detta för konstigt folk, så glada och varma, som en enda stor familj"*, tänkte jag, utan att känna att jag hörde till den familjen. Jag bestämde där och då att inte komma tillbaka mera.

Men, två veckor efter det hölls en måndagssamling i Studmiss. Igen infann sig en stark känsla av att jag borde gå på samlingen, och så började samma inre kamp igen som före startfesten.

Jag gick på samlingen och kände samma känsla som på startfesten av att inte höra hemma. Den här gången började ändå en varm, glad och social kvinna att tala med mig. Hon såg mig där jag stod bland en massa främlingar. Det att hon såg mig fick mig att känna mig betydelsefull. Vi talade en stund, hon märkte att jag hade många frågor och vi bestämde oss för att ta en kopp kaffe någon dag senare.

Vårt samtal senare ledde till en inbjudan till Petrus församlings Alpha-kurs. Min nya vän var med mig varje kväll på kursen. Vi sågs alltid någonstans före och gick tillsammans till kursen varje kväll vilket betydde allt för mig. Jag skulle aldrig ha vågat gå med på Alphan ensam. Under Alphan insåg jag att Gud är den jag sökt. Jag bestämde mig för att ge mitt liv till Jesus under den sista Alpha-träffen. Här kunde man tro att min

”

Jag hittade mig själv, den person Gud skapat mig att vara.

väg in i Studmiss också började, men nej, här började en kamp om min själ.

Det som hände efter Alphan var jag flyttade närmare Arcada, men samtidigt flyttade Studmiss sina samlingar närmare där jag bodde förut. Jag tänkte inom mig att Studmiss inte var något för mig. Jag undrar om jag ens var med på en enda samling mera den våren.

Jag hade ändå gått med i en härlig smågrupp via församlingen som höll mig och min tro flytande efter Alphan. Utan smågruppen, och människorna där, skulle mitt trosliv ha blivit väldigt fattigt, kanske skulle det ha dött ut helt. Hösten 2016 flyttade Studmiss igen sina samlingar till Arabia. Den här gången hängde jag med från början och resten av studietiden var jag sedan en aktiv medlem.

Vad fick du lära dej och vad fick du göra i Studmiss?

Oj, så otroligt mycket. Jag var ju helt novis när det kom till kristen tro, så jag sög i mig allt som en torr tvättsvamp som doppas i vatten. Jag har alltid varit en aktiv person så snabbt hittade jag mig själv i lokalföreningens styrelse. Därifrån gick vägen till att vara med i sarbus och ett år satt jag t.o.m. i förbundsstyrelsen.

Var växte du mest under din tid i HSSM?

Jag hittade mig själv, den person Gud skapat mig att vara. Jag fick se många lögner krossade i mitt liv och jag fick verktyg för att leva ett liv med Jesus. Tidigare levde jag med

mindervärdeskomplex, jag kände inombords att jag inte duger. Jag kände att ingen vill vara med mej, att jag inte är intressant. De här lögnerna krossades i de smågrupper jag fick vara med i. Att märka att människor lyssnade och var intresserade då jag talade, att se människor skratta åt saker jag berättade som de tyckte var roliga och att få höra att någon kunde känna igen sig i det jag sade. Det var enskilda saker som förändrade mitt liv.

Vad är ditt bästa minne från din tid i Studmiss?

Det är nog känslan av att ha en andlig familj, att ha vänner och att få skratta. Mest konkret blev det via smågrupperna jag var med i. Studmiss weekend, som vi ordnade första gången det år jag satt i styrelsen, var verkligen givande. Också alla resor med påföljande samtal som det medförde att vara med i sarbus, samt de förbundsstyrelsemöten jag deltog i lärde mig en massa. De gemensamma träffar vi hade med HOPKO (den finskspråkiga lokalföreningen) var värdefulla och gav mig mycket. Kaffeutdelningen, den får vi inte glömma! Kaffeutdelningen kommer alltid att ha en speciell plats i mitt hjärta.

Vem vet var jag skulle vara idag utan den kopp jag en dag fick?

För tillfället drömmer jag om:

Om bara corona kunde vara förbi! Tänk att få träffa sina vänner igen!

Mera bakande. Jag drömmer om att renovera huset så att vi kunde ha en vedeldad bakugn där jag kan baka surdegsbröd egenproducerade råvaror (även om de blir rätt goda även i vanlig ugn, men ändå, tänkt om jag skulle få ha en bakugn!).

Men jag vill också följa Guds dröm. Han visade mig vägen och hörde min bön om att få bo på landsbygden med egna åkrar. Vad kallar Han mig näst till?

**Jonatan Gauffin intervjuade
Ida Soininen**

SWOT-analys av medarbetarna

I och med att Studentmissionen håller på att arbeta fram en ny treårsstrategi gjorde medarbetarna en SWOT-analys av arbetet som helhet, men på basen av de erfarenheter vi har i lokalföreningarna. Förkortningen SWOT kommer från engelskans Strengths, Weaknesses, Opportunities, and Threats, alltså Styrkor, Svagheter, Möjligheter och Hot. Sådana här saker kom vi att tänka på:

Strengths/Styrkor: Vad är vi bra på, vad vill vi se mer av?

- Vi finns utanför kyrkobyggnaden! Vi finns där studerande finns, på campus och i hemmen.

- Vi är bra på att ta hand om varandra! Speciellt i hemgemenskaperna och smågrupperna är det bra att få dela böne- och glädjeämnen med varandra.
- Gemenskap med innehåll drar folk.

Weaknesses/Svagheter: Var behövs det hjälp?

- Man är studerande en viss tid av livet. Nya ledare och deltagare ska värvas och utbildas för att de olika grupperna ska hållas vid liv. Just när studerandena har växt till sig och kunde börja ta ansvar på riktigt så blir de klara med studierna och försvinner ur bilden. Och ibland får de bara "leiden" och vill byta miljö.

- Dagens studerande tar inte på sig frivilligarbete lika ivrigt som förr, kanske för att studietakten har ökat? Eller för att mentaliteten är annorlunda?

- Medarbetare behövs alltså för stabilitets och kontinuitetens skull, för att värva och handleda nya.

Vi är glada över alla studerande som gör vår verksamhet möjlig.

Opportunities/Möjligheter: Vad är våra viktigaste resurser och möjligheter?

- Åldersgruppen är sådan att det hör till att träffas och ha roligt, festa och hitta en partner. Det finns energi och optimism, man vill pröva på nya saker och lära känna nya människor, speciellt om man just flyttat hemifrån.

- Vi är en frivilligorganisation! Vi får prova på nya saker. Vi får hitta nya förmågor som brinner för saker. Vi får se dem utvecklas och bli de som de är tänkta att vara.

- Gud är verksam, han ger inte upp! Vi får fråga, vad vill du, Gud, i vår tid? Vi får gå i förberedda gärningar.

- Nätet är en möjlighet, men helst vill vi träffas live. Poddar framtidens melodi? Korta och kraftiga intervjuer med enskilda personer om något ämne som berör. Tex inom ramen för Veritas Forum. En studio håller på att ta form på kansliet i Helsingfors. Alpha funkis också på nätet, men marknadsföringen är viktig, att bjuda med sina kompisar.

Threats/Hot: Vad kan stoppa oss att nå våra mål?

- Efter Coronan. Hur kommer vi igång igen? Orkar folk träffas? Eller blir alla sittandes hemma och spelar dataspel och ser på film?

- Vad sen om vi inte får statsstöd eller stöd från kyrkan längre, om de inte har råd utan minskar sina bidrag? Vi måste jobba för att få upp vårt eget understöd.

Lilian Lindén

skrev ner medarbetarnas tankar

FINLANDS EV. LUTH. STUDENT-
OCH SKOLUNGDOMSMISSION RF

Tavastvägen 155 A 9, 00560 Helsingfors
Tfn (09) 612 9940, fax (09) 612 99 444
www.studentmissionen.fi
studentmissionen@studentmissionen.fi
fornamn.efternamn@studentmissionen.fi

Lilian Lindén, ledare för svenska verksamheten, tfn 050 526 5318

Jonatan Gauffin, studentarbetare Helsingfors, tfn 040 572 6453

Amos Airola, studentarbetare i Åbo

Oskar Palomäki, Veritas Forum koordinatör på svenska, tfn 045 885 8000

STÖD VÅRT ARBETE!

Svenska FSSM:s kontonummer FI 6680 0007 1022 9793

Referensnummer:

Allmänt stöd för svenska verksamheten
Studentarbete i Helsingfors
Studentarbete i Otnäs
Studentarbete i Jakobstad
Studentarbete i Vasa
Studentarbete i Åbo
Veritas Forum-arbete på svenska
Mission week

9108
9108 15
9108 1520
9108 57
9108 31
9108 28
9399
9030

Polisstyrelsen har den 8.12.2020 beviljat Finlands Ev.-luth. Student- och Skolungdomsmission rf insamlingstillstånd RA/2020/1574. Tillståndet är i kraft tills vidare från och med 1.1.2021. Tillstånd att samla in pengar gäller för hela Finland utom på Åland så, att resurserna används i enlighet med Studentmissionens ideella mål. Tillståndet har beviljats för kontot FI66 8000 0710 2297 93, BIC DABAFIHH. För mer info, se www.studentmissionen.fi/stod-oss